

Hallituksen esitys Eduskunnalle maidon kaksihintajärjestelmää koskevan lainsäädännön muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksen tarkoituksena on jatkaa maidon kaksihintajärjestelmään liittyvien maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta ja maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annettujen lakien voimassaoloaikaa yhdellä vuodella. Maidon kiintiömaksua ehdotetaan korotettavaksi 40 pennillä eli 200 penniin litralta. Samalla on tarkoitus maidon kaksihintajärjestelmästä tähän mennessä saatujen kokemusten perusteella tehdä sanottuihin lakei-

hin eräitä pääasiassa teknisluonteisia muutoksia ja täydennyksiä. Muutoksilla pyritään parantamaan järjestelmän joustavuutta.

Lainmuutokset on tarkoitus saattaa voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty eduskunnassa. Muutoksia ehdotetaan eräiltä osin sovellettavaksi takautuvasti sellaisiin hakemuksiin, jotka on käsitelty aikaisempien säännösten nojalla.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Maidon tuotanto- ja markkinatilanne

Vuosina 1980—1984 on maitoa tuotettu keskimäärin runsaat 3 100 miljoonaa litraa vuodessa. Rasvataseen mukaan laskettuna tuotanto on ylittänyt kotimaisen kulutuksen noin 30 prosentilla. Lypsylehmien väheneminen ei ole riittänyt kompensoimaan keskituotoksen kasvua, vaan tuotantomäärät ovat pysyneet korkeina.

Ennusteiden mukaan lehmien keskituotos tulee edelleen kasvamaan. Viime vuoden kokonaismaitomäärän, joka oli 3 124 miljoonaa litraa, tuottamiseen arvioidaan tarvittavan vuonna 1990 vain noin 600 000 lehmää. Maitotaloustuotteiden kokonaiskulutuksen supistuminen ja ylituotannon supistamistarve edellyttävät lehmämäärän nopeampaa vähentämistä.

Lypsykarjataloutta kuvaavia tunnuslukuja:

	1980	1981	1982	1983	1984	1985 (e)
Maidonlähettäjiä lukumäärä	91 355	84 541	78 011	73 766	70 073	66 000
Lehmien lukumäärä, 1000 kpl	708.7	690.7	682.9	656.3	650.9	620.0
Keskituotos, l	4 478	4 449	4 493	4 778	4 799	4 870
Maitoa meijeriin, milj. l	2 949.0	2 867.9	2 857.8	2 943	2 935	2 840
Valtion markkinoimisvastuun enimmäismäärä, milj. l	2 675	2 675	2 675	2 790	2 760	2 730
Omavaraisuus, %	130	126	125	134	133	130
Maitotaloustuotteiden vientituki, milj. mk, ...	895	1 035	833	1 115	1 144	1 370
josta maatalouden osuus, milj. mk	371	278	278	211	235	225

Maitotaloustuotteiden maailmanmarkkinatilanne on tällä hetkellä hyvin vaikea. GATT:in puitteissa sovittu kansainvälinen maitotuotejärjestely on hajoamassa. Maailmanmarkkinahinnat ovat nopeasti alentuneet ja ostajia on entistä vaikeampi löytää varsinkin voille ja rasvattomalle maitojauheelle.

1.2. Lainsäädäntö

1.2.1. Maataloustulolaki

Hinnoitteluvuosia 1983/84 — 1987/88 koskevassa maataloustulolaissa (629/82, muut. 444/84) säädetään perusteet, joiden mukaan valtioneuvosto ja maataloustuottajain keskusjärjestöt neuvottelevat maataloustuotteiden tavoitehintojen tarkistamisesta ja hintapoliittisen tuen määräästä. Lain 15 § määrittää maatalouden ja valtion osuudet maataloustuotteiden ylituotannon viennistä aiheutuvista kustannuksista. Maidon osalta on vuosille 1983—1987 asetettu meijereiden vastaanottamalle tuotannolle enimmäismäärät, joiden ylityksestä aiheutuvista vientikustannuksista vastaa maatalous. Tuotannonohjaustavoitteet vuosille 1983 ja 1984 olivat 2 790 miljoonaa litraa ja 2 760 miljoonaa litraa, vuosien 1985—1987 määrät ovat vastaavasti 2 730 miljoonaa litraa, 2 710 miljoonaa litraa ja 2 695 miljoonaa litraa. Tällä hetkellä maidontuottajilta peritään vientikustannusmaksua 2,5 penniä litralta. Nautakarjan rehuseoksista on suoritettava rehuseosvero 19 penniä kilolta. Lannoitevero on tällä hetkellä 23 penniä kilolta.

1.2.2. Lupa- ja sopimusjärjestelmät

Nautakarjatalousyrittysten perustamista ja laajentamista on säädelty vuodesta 1979 alkaen, jolloin yli 30 lypsylehmän tai yhteensä yli 120 nautaeläimen yrityksen perustaminen tai laajentaminen tuli luvanvaraiseksi (laki 696/79). Vuonna 1981 nautakarjatalouden ohjaamista kiristettiin siten, että luvanvaraiseksi tuli yli 20 lypsylehmän yrityksen perustaminen tai laajentaminen (laki 401/81). Vuonna 1984 luvanvaraisuuden piiriin tulivat yli 8 lypsylehmän ja yhteensä yli 30 nautaeläimen yritykset (laki 15/84). Lupaa ei saanut myöntää yli 30 lypsylehmän yrityksille.

Vuoden 1985 alusta voimaan tulleen kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain (1011/84) mukaan ilman lupaa ei saa

ryhtyä harjoittamaan tai laajentamaan nautakarjatalousyrittystä, jossa on enemmän kuin 30 nautaeläintä. Lupaa ei saa myöntää yli 120 nautaeläimen yrityksille. Lupajärjestelmä ei koske enää lypsykarjataloutta. Lypsylehmät otetaan kuitenkin huomioon harkittaessa, täyttyvätkö nautakarjarytityksen luvan saamisen edellytyksenä olevat rehuomavaraisuusvaatimukset.

Maidontuotantoa on pyritty tasapainottamaan myös ns. vapaaehtoisin tuotannonohjaustoimenpitein. Voimassa oleva laki maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta (81/83, muut. 16/84) säätää perusteet mm. koko tilan maataloutta koskeville maataloustuotannon vähentämissopimuksille ja kotieläintuotannon vähentämissopimuksille.

1.2.3. Maidon kaksihintajärjestelmä

Vuoden 1985 alusta tuli voimaan maidon kaksihintajärjestelmä. Järjestelmä perustuu maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annettuun lakiin (569/84) ja lakiin maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä (570/84). Viimeksi mainitun lain täytäntönnpanosta on säädetty tarkemmin maidon tuotantokiintiöistä annetulla asetuksella (649/84). Maidon kaksihintajärjestelmään liittyvät lait ovat yksivuotisia ja siten voimassa vuoden 1985 loppuun.

Maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain mukaan jokainen Suomessa meijeriliikettä harjoittava on velvollinen suorittamaan kiintiömaksua kuukausittain jokaiselta vastaanotetulta maitolitralla, joka ylittää maidontuottajalle vahvistetun vuotuisen tuotantokiintiön mukaisen litramäärän. Meijeriliikkeen on vähennettävä kiintiömaksua vastaava määrä asianomaiselle maidontuottajalle maksettavasta maidon hinnasta. Maidon kiintiömaksun suuruus on 160 penniä litralta. Kiintiömaksun suuruutta määrättäessä oli tarkoituksena, että se vastaisi maidon viennistä aiheutuneita kustannuksia lisättyinä koko maan keskimääräisellä maidon lisähinnalla.

Maidon kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden alkamisajankohtaa on lykätty asetuksella (1013/84, muut. 742/85) vuoden 1985 tammi—syyskuun aikana vastaanotetun maitomäärän osalta sanotun vuoden lokakuuhun, jotta kaikki kiintiöhakemukset saataisiin ratkaistuiksi ennen maksuvelvollisuuden alkamista ja siten voitaisiin välttyä perusteettomien maksujen perimiseltä.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun laki sisältää säännökset maidon tuotantokiinti-

öiden suuruudesta ja vahvistamisesta. Laki edellyttää kullekin maidontuottajalle vahvistettavaksi erillisen tuotantokiintiön. Tuotantokiintiö ei muodosta mitään ehdotonta kattoa meijeriin toimitettavan maidon määrälle, vaan tuottaja joutuu kiintiön ylittävältä tuotannon osalta suorittamaan edellä tarkoitettua kiintiömaksua vientikustannusten korvaamiseksi.

Lain säännösten nojalla on tuotantokiintiöt pyritty määrittämään sellaisiksi, että ne mahdollisimman hyvin vastaisivat tuottajan vakiintunutta maidontuotannon tasoa tai heidän rakenteilla olevaa tuotantokapasiteettiaan. Tuotantokiintiöt on pääsääntöisesti vahvistettu 1.9.1981 ja 1.9.1982 alkavina vuosijaksoina meijeriin toimitetuista maitomääristä suuremman (peruskausi) mukaiseksi. Tuottajilla on kuitenkin ollut mahdollisuus usealla eri perusteella hakea korotusta tuotantokiintiönsä, mikäli he ovat katsoneet, että pääsäännön mukaan määräytynyt tuotantokiintiö ei ole vastannut heillä olevaa tuotantokapasiteettia. Pienten maidontuottajien asema on pyritty laissa turvaamaan sillä, että kaikki tuottajat ovat saaneet vähintään 30 000 litran tuotantokiintiön.

Tuotantokiintiö on vahvistettu peruskauden maitomäärän mukaiseksi noin 50 000 tuottajalle, joiden yhteenlaskettu kiintiöiden määrä on noin 2 600 miljoonaa litraa. Lisäksi noin 21 000 tuottajaa on hakenut tuotantokiintiön korottamista peruskauden maitomäärää suuremmaksi. Hakemusten käsittelyn ollessa kesken eivät lopulliset kiintiömäärät tältä osin ole vielä selvillä.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 14 §:n mukaan valtioneuvoston tulee vuosittain huhtikuun loppuun mennessä päättää laissa säädettyjen edellytysten rajoissa aikaisemmin vahvistettujen tuotantokiintiöiden korottamisesta sekä kiintiöiden myöntämisestä uusille tuottajille. Valtioneuvoston tulee myös määrätä tuotantokiintiöiden yhteismäärä, jonka rajoissa kyseisiä vahvistuksia ja korotuksia saadaan tehdä. Tällöin tulee ottaa huomioon maidontuotannon kehitys ja vallitseva markkinatilanne.

Vuonna 1985 antamassaan maidon tuotantokiintiöiden tarkistamista koskevassa päätöksessä (366/85) valtioneuvosto on pyrkinyt mahdollistamaan lisäkiintiöiden saannin ensisijaisesti sellaisille pienille maidontuottajille, joille tuotantokiintiö olisi muutoin jäänyt liian alhaiseksi heidän vakiintuneeseen maidontuotannon tasoonsa nähden. Lisäkiintiöitä on myönnetty pääsääntöisesti enintään kahdeksan lypsylehmää omistaville tuottajille, jotka eivät ole kuuluneet perustamis-

ja laajentamislupajärjestelmän piiriin, sekä sellaisille yli kahdeksan lypsylehmän karjan omistajille, jotka ovat tuotantokiintiön määräytymisajakson jälkeen lisänneet lypsylehmiensä määrää tarvitsematta lisäämiseen laajentamislupaa. Kokonaan uusia tuotantokiintiöitä on valtioneuvoston päätöksen mukaan myönnetty vain Vuotoksen allasalueelle sekä maatilalain (188/77) nojalla perustetuille uusille tiloille. Tällaisia tapauksia on vain muutama.

Valtioneuvoston päätöksen mukaan lisäkiintiöitä saadaan vuonna 1985 vahvistaa 50 000 000 litran yhteismäärän rajoissa. Mikäli mainittu litramäärä ei riitä kaikille lisäkiintiöiden saantiin oikeutetuille, ovat etusijalla enintään kahdeksan lypsylehmän omistajat ja nuoret maidontuottajat.

2. Esityksen tavoitteet ja ehdotetut muutokset

Maidon kaksihintajärjestelmän keskeinen tavoite on muuttaa maatalouden markkinoimisvastuu maitoylijäämien kasvun markkinoinnin osalta tuottajakohtaiseksi määräämällä maidontuottajille tuotantokiintiöt. Toisaalta tavoitteena on maidontuotannon kasvun pysäyttäminen ja pitimmällä aikavälillä myös tuotannon ja kulutuksen tasapainottaminen.

Maidon kaksihintajärjestelmää koskevat lait on säädetty yksivuotisiksi ja ne ovat voimassa vuoden 1985 loppuun. Tämän johdosta ei järjestelmän käyttökelpoisuutta ja sille asetettujen tavoitteiden saavuttamista voida vielä täysin arvioida. Voidaan kuitenkin todeta, että järjestelmän käynnistäminen on sujunut odotusten mukaisesti, vaikkakin siirtymävaihe on vaatinut ennakoitua enemmän resursseja. Saatujen kokemusten mukaan on arvioitavissa, että maidontuotanto voidaan kaksihintajärjestelmään siirtymisen myötä järjestelmää edelleen kehittämällä saattaa asetettujen tavoitteiden tasolle. Hallitus katsookin, että maidon kaksihintajärjestelmää tulisi tässä vaiheessa jatkaa vuoden 1986 loppuun.

Maidon kiintiömaksun tulisi kaksihintajärjestelmää jatkettaessa edelleenkin vastata maitotaloustuotteiden keskimääräistä vientikustannusta keskimääräisellä lähinnalla korotettuna. Kun maidon tavoitehinnan arvioidaan vastaisuudessa nousevan maailmanmarkkinahintoja nopeammin, hallitus katsoo, että kiintiömaksua olisi vuoden 1986 alusta korotettava 40 pennillä litral-

ta. Maidon kiintiömaksuksi tulisi tällöin 200 penniä litralta.

Samalla hallitus esittää tehtäväksi maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annettuun lakiin eräitä muutoksia ja täydennyksiä.

Maidontuottajan siirtyessä esimerkiksi tilakauden tai uusjaon vuoksi harjoittamaan maidontuotantoa muulla maatilalla kuin jota hänelle vahvistettu tuotantokiintiö koskee, olisi kiintiö voitava siirtää tälle uudelle tilalle. Niin ikään olisi puolisoille ennen avioliiton solmimista vahvistetut erilliset tuotantokiintiöt voitava yhdistää, mikäli he voivat harjoittaa maidontuotantoa samasta talouskeskuksesta käsin ja heidän omistukseensa tai hallinnassaan olevat tilat muodostavat maatilataloudellisen kokonaisuuden.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua, uusien tuotantokiintiöiden vahvistamista ja vahvistettujen kiintiöiden korottamista koskevan valtioneuvoston päätöksen antamisajankohtaa olisi aiennettava siten, että päätös tulisi antaa jo tammikuun loppuun mennessä. Voimassa olevan lain mukaan päätös on annettava huhtikuun loppuun mennessä. Muutos olisi tarpeen, jotta ainakin pääosa lisäkiintiöhakemuksista saataisiin ratkaistuksi ennen kylvökauden alkua.

Järjestelmän joustavuutta ehdotetaan parannettavaksi antamalla valtioneuvostolle oikeus edellä tarkoitettussa lisäkiintiöiden myöntämistä koskevassa päätöksessään määrätä, että maatalhallitus voi muissa kuin päätöksessä nimenomaan mainituissa tapauksissa päättää tuotantokiintiön vahvistamisesta tai korottamisesta silloin, kun siihen on erityisen painavia syitä ja kohtuusnäkökohdat puoltavat sitä. Ennen päätöksen tekemistä asiasta olisi hankittava maidon kaksihintajärjestelmän neuvottelukunnan lausunto.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 16 §:n mukaan lisäkiintiö voidaan vahvistaa vastaamaan suuruudeltaan enintään niin monen lypsylehmän tuotantoa, että maatilalta on mahdollisuus saada vähintään kaksi kolmasosaa tai, jos on kysymys yli 20 lypsylehmästä, vähintään kolme neljäsosaa niiden tarvitsemasta rehusta. Lisäkiintiötä ei kuitenkaan saa vahvistaa 30 lypsylehmän lukumäärää suurempaa maitolitramäärää vastaavaksi eli 156 000 litraa suuremmaksi. Kyseisten rehuomavaraisuusvaatimusten ja enimmäisrajojen noudattaminen on osoittautunut kohtuuttomaksi maidon tuotantokiintiöiden tarkistamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen 3 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, joissa lisäkiintiön myöntämisen perusteena on se

seikka, että maidontuottajalle on myönnetty tai olisi voitu myöntää kotieläintuotannon harjoittamis- tai laajentamislupa. Hallitus ehdottaa, että mainituissa tapauksissa luovuttaisiin rehuntuotantovaatimusten ja enimmäisrajojen soveltamisesta.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annettuun lakiin ehdotetaan selvytyden vuoksi lisättäväksi säännös, jonka mukaan maidontuottajalla olisi mahdollisuus niin halutessaan luopua hänelle vahvistetusta tuotantokiintiöstä kokonaan tai osaksi. Lakiin tulisi lisätä myös säännökset tuotantokiintiön oikaisemisesta niissä tapauksissa, joissa kiintiö on vahvistettu liian suureksi sen johdosta, että maidontuottaja on salannut tuotantokiintiön määräytymiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja tai antanut niistä olennaisessa kohdassa erheellisen tiedon. Sanotunlainen menettely on, jos se tapahtuu hyötymistarkoituksessa, säädetty puheena olevan lain 32 §:ssä rangaittavaksi, mutta oikaisu vaatii nykyisin kuitenkin päätöksen purkamisen korkeimmassa hallinto-oikeudessa tai, oikaisun tapahtuessa hallintomenettelylain (598/82) nojalla, maidontuottajan suostumuksen.

Määrättäessä jatkossa tuotantokiintiöiden tarkistamisesta ja uusien tuotantokiintiöiden myöntämisestä edellä mainitulla valtioneuvoston päätöksellä on tarkoituksena pyrkiä erityisesti turvaamaan nuorten tilanpidonjatkajien asema. Samalla pyritään kiinnittämään huomiota tilalla jo olemassa olevan tuotantokapasiteetin hyväksikäytön mahdollisuuksien parantamiseen samoin kuin maatilalla tarpeellisiin muihin kuin tuotantoon investointeihin ja tilan taloudellisiin olosuhteisiin yleensäkin.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain nojalla annettavista maataloustuotantokapasiteetin väliaikaisista rajoista voidaan valittaa maatalhallitukseen ja sen päätöksistä edelleen korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Hallitus katsoo, että kaksihintajärjestelmään siirtymävaiheen jälkeen maidontuottajan oikeusturva ei kuitenkaan vaadi valitusmahdollisuutta korkeimpaan hallinto-oikeuteen silloin, kun on kysymys edellä tarkoitettua valtioneuvoston päätöksen nojalla annettavasta lisäkiintiöpäätöksestä. Tämän vuoksi ehdotetaan, että maatalhallituksen kyseisissä asioissa antamiin päätöksiin ei saisi enää hakea muutosta valittamalla. Maatalhallituksen päätös jäisi tällöin lopulliseksi. Valituskiellolla voidaan keventää hallintoa ja se on myös omiaan nopeuttamaan hakemusten ratkaisemista.

3. Asian valmistelu

Esitys perustuu valtioneuvoston maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 26 §:n nojalla asettaman maidon kaksihintajärjestelmän neuvottelukunnan ehdotuksiin. Neuvottelukunnassa on edustus maa- ja metsätalousministeriöstä, maatilahallituksesta, maataloustuottajain keskusjärjestöistä ja meijerijärjestöistä.

4. Esityksen organisatoriset ja henkilöstövaikutukset

Maidon kaksihintajärjestelmän käynnistämiseksi on maatalouspiirien maataloustoimistoihin palkattu 18 lisähenkilöä. Tällä hetkellä näistä on 5 pysyviä. Hallitus on vuoden 1986 tulo- ja

menoarvioesityksessä ehdottanut 13 tilapäisen agronomin palkkaamista maidon ja kananmunien kiinteistöjärjestelmien toimeenpanoon liittyviä tehtäviä varten.

5. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Maidon kaksihintajärjestelmän tavoitteena on maidontuotannon kasvun pysäyttäminen sekä tuotannon ja kulutuksen tasapainottaminen. Pyrkimyksenä on siten vähentää maitotaloustuotteiden viennistä aiheutuvia kustannuksia.

Maataloustoimistoihin kaksihintajärjestelmän käynnistysvaiheessa palkattuja 18 lisähenkilöä tarvitaan maataloustoimistoissa edelleen järjestelmän jatkamiseksi.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muuttamisesta

6 §. Maidon kiintiömaksua olisi korotettava 40 pennillä eli 200 penniin litralta, jotta se edelleen vastaisi arvioituja maidon viennistä aiheutuvia kustannuksia lisätynä koko maan keskimääräisellä maidon lisähinnalla.

8 §. Maatilan maidontuottajan vaihtuessa kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden ehdotetaan säilyvän ennallaan kunnes uudelle tuottajalle on vahvistettu kiintiö, ei kuitenkaan yli kolmea kuukautta. Näin uusi tuottaja ei joudu tarpeettomasti maksamaan kiintiömaksua.

27 §. Lain voimassaoloaika ehdotetaan jatkettavaksi yhdellä vuodella. Laki koskisi tällöin tammikuun 1 päivän 1985 ja joulukuun 31 päivän 1986 väliseltä ajalta suoritettavia kiintiömaksuja.

1.2. Laki maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain muuttamisesta

3 §. Kun sukupolven- ja omistajanvaihdospauksissa tuotantokiintiö siirretään uudelle tuottajalle, ehdotetaan että kiintiömaksun suoritta-

misvelvollisuutta määritettäessä tuotantokiintiötä verrataan tilan koko vuoden tuotantoon. Kiintiö olisi tässä tilanteessa siis tilakohtainen.

13 §. Pykälän 3 momentiksi ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan tuottajan siirtyessä harjoittamaan maidontuotantoa omistamallaan tai hallitsemallaan muulla maatilalla kuin, jolle hänen tuotantokiintiönsä on vahvistettu, voidaan hänelle vahvistaa hakemuksesta uusi, kyseisellä tilalla harjoitettavaa tuotantoa koskeva tuotantokiintiö, joka saisi olla enintään entisen suuruisen.

Uudeksi 4 momentiksi olisi lisättävä säännökset puolisoille ennen avioliiton solmimista vahvistettujen erillisten tuotantokiintiöiden yhdistämisestä. Edellytyksenä yhdistämiselle olisi, että puolisoiden omistuksessa tai hallinnassa olevat tilat muodostavat maataloudellisen kokonaisuuden, jota voidaan hoitaa samasta talouskeskuksesta käsin. Yhdistetty tuotantokiintiö saisi olla enintään puolisoille aikaisemmin vahvistettujen kiintiöiden yhteismäärän suuruisen.

Pykälään lisättävän uuden 5 momentin mukaan olisi uutta tuotantokiintiötä vahvistettaessa edellä mainitussa tuottajan toiselle tilalle siirtymistä koskevassa tapauksessa samoin kuin puolisoille vahvistettuja tuotantokiintiöitä yhdistettäessä edellytettävä, että kyseinen tuottaja täyttää

lain 15, 17 ja 18 §:ssä säädetyt vaatimukset. Kiintiötä vahvistettaessa olisi sanotuissa tapauksissa lisäksi noudatettava lain 16 §:ssä säädettyjä rehuomavaraisuusvaatimuksia ja tuotantokiintiön enimmäisrajoja. Entiset kiintiöt olisi samalla määrättävä lakanneiksi.

14 §. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä tarkoitettu uusien tuotantokiintiöiden vahvistamista ja vahvistettujen tuotantokiintiöiden korottamista koskeva valtioneuvoston päätös tulisi antaa tammikuun loppuun mennessä.

16 §. Pykälän 1 momenttiin olisi lisättävä viittaus edellä ehdotetun mukaisesti 13 §:ään lisättävään uuteen 3 ja 4 momenttiin.

Pykälän 2 momenttia olisi täsmennettävä siten, että siinä olevalla viittauksella lain 10 §:ään tarkoitetaan sanotun 10 §:n 1 momenttia.

17 §. Pykälän 1 momenttiin olisi lisättävä viittaus 13 §:ään lisättäväksi ehdotettuun 3 ja 4 momenttiin. Vastaavasti olisi pykälän 3 momenttia täsmennettävä siten, että siinä viitataan 13 §:n 1 ja 2 momenttiin.

19 §. Tuotantokiintiön tarkistamista koskevien lain 4 luvun säännösten mukaisesti tuotantokiintiöitä voidaan tarkistaa vuosittain valtioneuvoston määräämissä tapauksissa. Valtioneuvoston päätöstä annettaessa korotusperusteita määräävinä tekijöinä ovat paljolti järjestelmästä käytännössä saadut kokemukset. Tuotantokiintiöiden myöntämiseen tai korottamiseen saattaa kuitenkin tulla tarvetta myös sellaisissa tapauksissa, joita valtioneuvoston päätöksessä ei ole voitu ottaa erikseen huomioon. Kiintiöjärjestelmän toimivuuden parantamiseksi ehdotetaan lakiin otettavaksi säännös, jonka nojalla maatalahallitus voisi valtioneuvoston määräämissä rajoissa muiden tarkistamisperusteiden lisäksi päättää tuotantokiintiön tarkistamisesta silloin, kun tarkistamiseen on olemassa erityisen painavia syitä. Tällaisia syitä voisivat olla esimerkiksi viljelijän henkilökohtaisissa tai tilan olosuhteissa tapahtuvat odottamattomat muutokset, kuten äkillinen sairaus tai tuotantorakennusten tuhoutuminen. Tarkoituksena on, että valtioneuvosto päättäisi litramäärästä, jonka puitteissa sanottuja tarkistuksia voitaisiin tehdä. Valtioneuvostolla olisi mahdollisuus asettaa säännöksen soveltamiselle myös muita rajoituksia. Lähtökohtana on, että pykälän soveltaminen tulisi kysymykseen poikkeuksellisesti ja vain silloin kun kohtuuskäyttöön huomioon ottaminen sitä puoltaa. Kohtuuskäyttöä harkittaessa kiinnitettäisiin huomiota etenkin tilan taloudelliseen tilanteeseen ja tuotanto-olosuhteisiin sekä

viljelijän mahdollisuuksiin saada toimeentulonsa muusta kuin lypsykarjataloudesta.

23 §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti. Sen mukaan maataloustoimisto voisi määrätä tuotantokiintiön lakanneeksi tai alentaa sitä maidontuottajan kirjallisen ilmoituksen perusteella.

25 §. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan kiellettäväksi muutoksen hakeminen valittamalla selaisesta maatilahallituksen päätöksestä, joka on annettu valitukseen maataloustoimiston päätöksestä, jossa on kysymys lain 14 §:n 1 momentissa tai 20 §:n 1 momentissa tarkoitettun valtioneuvoston päätöksen mukaisesta asiasta.

27 §. Pykälään lisättävällä 2 momentilla parannettaisiin maataloustoimiston itseoikaisumahdollisuuksia säätämällä maataloustoimistolle velvollisuus korjata vahvistettu tuotantokiintiö oikeaksi, mikäli kiintiö on tullut vahvistetuksi liian suureksi sen johdosta, että maidontuottaja on salannut tuotantokiintiön määräytymiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja tai antanut niistä olennaisessa kohdassa erheellisen tiedon.

34 §. Lain voimassaoloaikaa ehdotetaan jatkettavaksi yhdellä vuodella. Lain mukaisia tuotantokiintiöitä sovellettaisiin tammikuun 1 päivästä 1985 joulukuun 31 päivään 1986.

Uudeksi 2 momentiksi ehdotetaan pykälään lisättäväksi säännös, jonka mukaan lain 16 §:ssä säädettyjen rajoitusten estämättä saadaan tuotantokiintiöitä korottaa lain 14 §:n nojalla vuonna 1985 annetun valtioneuvoston päätöksen 3 §:n perusteella, jolloin korotus perustuisi siihen seikkaan, että hakijalle on myönnetty tai olisi voitu myöntää kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettujen lakien (996/79, 1080/81) mukainen lypsykarjatalouden harjoittamis- tai laajentamislupa.

Pykälän nykyinen 2 momentti ehdotetaan samalla siirrettäväksi 3 momentiksi.

2. Voimaantulo

Lakiehdotukset on tarkoitettu saattaa voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun eduskunta on ne hyväksynyt.

Maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muutosehdotuksen 6 §:n mukaiseksi korotettua kiintiömaksua olisi kiintiömaksuvelvollisen suoritettava vuonna 1986 vastaanottamiensa maitomäärien perusteella.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain muutoksen 3 §:n 1 momentin 2 virket-

tä, 13 §:n 3 momenttia ja 34 §:n 2 momenttia ehdotetaan sovellettavaksi takautuvasti ennen lainmuutoksen voimaantuloa aikaisempien säännösten perusteella käsiteltyihin hakemuksiin. Tarkoituksena on, että maatalouspiiriin maataloustoimisto voisi ottaa asian uudelleen ratkaistavaksi ilman eri hakemusta.

Vuonna 1985 vahvistettuja kiintiöitä ehdotetaan sovellettavaksi sellaisenaan myös vuonna 1986.

3. Säättämisjärjestys

Lakiehdotukset olisi käsiteltävä siinä järjestyksessä, jota on noudatettava säädettäessä kannettavaksi veroa yhdeltä vuodelta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain (569/84) 6 §, 8 §:n 1 momentti ja 27 §:n 1 momentti näin kuuluviksi:

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 200 penniä litralta.

8 §

Kiintiömaksuvelvollisen on suoritettava kiintiömaksu kuukausittain sen jälkeen, kun kiintiömaksuvelvollisen vastaanottama maitomäärä edellä 5 §:ssä tarkoitettuna maksukautena ylittää maidontuottajan tuotantokiintiön mukaisen maitolitramäärän. Maatilan maidontuottajan vaihtuessa katsotaan kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden säilyvän entisellään kunnes uudelle maidontuottajalle on vahvistettu tuotantokiintiö, ei kuitenkaan kolmea kuukautta pitempää aikaa. Kiintiömaksu on suoritettava viimeistään maidon vastaanottamista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja se koskee tammikuun 1 päivän 1985 ja joulukuun 31 päivän 1986 väliseltä ajalta suoritettavia kiintiömaksuja. Asetuksella voidaan säätää tämän lain säännösten estämättä verovelvollisen eduksi poikkeuksia kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden ajankohdasta tämän lain voimaantulon jälkeisen ensimmäisen maksukauden osalta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Tämän lain 6 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran kiintiömaksuvelvollisen mainittuna päivänä alkavalta maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain (569/84) 5 §:ssä tarkoitelta maksukaudelta suoritettavaan kiintiömaksuun.

2.

Laki**maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain (570/84), 3 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti, 16 §, 17 §:n 1 ja 3 momentti, 19 §, 25 §:n 1 momentti ja 34 §:n 1 momentti sekä

lisätään 13 §:ään uusi 3—5 momentti, 23 §:ään uusi 2 momentti, 27 §:ään uusi 2 momentti sekä 34 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

3 §

Tuotantokiintiö koskee maidontuottajan tammikuun 1 päivän ja sitä seuraavan joulukuun 31 päivän välisenä aikana meijeriin toimittamaa maitoa. Jos maidontuottaja aloittaa maidon toimittamisen meijeriin kesken mainittua vuosijaksoa ja hänelle siirretään tuotantokiintiö 13 §:n 1

momentin nojalla, piderään aloittamisjakson maidontuotantona maatilan aikaisemman omistajan tai haltijan kyseisen vuosijakson aikana tilalta meijeriin toimittaman maitomäärän ja uuden tuottajan toimittaman maitomäärän yhteismäärää.

13 §

Jos maidontuottaja muussa kuin 1 tai 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa siirtyy harjoittamaan maidontuotantoa omistamallaan tai hallitsemallaan muulla maatilalla kuin jota hänelle vahvistettu tuotantokiintiö koskee, voidaan hänelle vahvistaa hakemuksesta uusi, enintään entisen suuruinen tuotantokiintiö.

Jos puolisoille on ennen avioliiton solmimista vahvistettu erilliset tuotantokiintiöt, voidaan heille vahvistaa hakemuksesta yhteinen, enintään aikaisemmin vahvistettujen kiintiöiden yhteismäärää vastaava tuotantokiintiö. Edellytyksenä on, että heidän omistuksessaan tai hallinnassaan olevat maatilat muodostavat maatilataloudellisen kokonaisuuden, jota voidaan hoitaa samasta talouskeskuksesta käsin.

Vahvistettaessa tuotantokiintiötä 3 ja 4 momentin nojalla on noudatettava, mitä jäljempänä 15—18 §:ssä on säädetty. Vahvistamisen edellytyksenä on lisäksi, että entiset tuotantokiintiöt määrätään samalla lakanneiksi.

14 §

Siitä, milloin ja minkälainen tuotantokiintiö voidaan vahvistaa maidontuottajalle, joka tämän lain voimaantulon jälkeen muissa kuin 12 ja 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ryhtyy toimittamaan maitoa meijeriin ja siitä milloin ja missä tapauksissa maidontuottajalle vahvistettua tuotantokiintiötä voidaan korottaa, päättää 15—18 §:ssä säädetty perusteet huomioon ottaen valtioneuvosto vuosittain tammikuun loppuun mennessä.

16 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 3 ja 4 momentissa sekä 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa vastaamaan suuruudeltaan enintään niin monen lypsylehmän tuotantoa, että maatilalta on mahdollisuus saada vähintään kaksi kolmasosaa tai, jos on kysymys yli 20 lypsylehmästä, kolme neljäsosaa niiden tarvitsemasta rehusta. Tuotantokiintiötä ei saa tällöin vahvistaa 30 lypsylehmän lukumäärää suurempaa maitolitramäärää vastavaksi.

Tuotantokiintiötä määrättäessä on voimassa mitä 10 §:n 1 momentissa on säädetty, kuitenkin siten, että tuotantokiintiötä korotettaessa voidaan entisen lypsylehmämäärän osalta käyttää kyseisen

karjan keskituotoksen perusteella laskettua litramäärää. Tuotantokiintiötä ei saa tällöin kuitenkaan vahvistaa 156 000 litraa suuremmaksi.

17 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 1, 3 ja 4 momentissa sekä 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa koskemaan vain sellaista maidontuotantoa, jota harjoitetaan pääasiassa luonnollisen henkilön ja hänen perheensä työllä maatilalla, jolla henkilö asuu.

Edellä tässä pykälässä mainitun työn käyttöä koskevan vaatimuksen estämättä voidaan tuotantokiintiö 13 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettulla tavalla siirtää sellaisissa sukupolvenvaihdostapauksissa, joissa maatilalla uusi omistaja jatkaa tilan maidontuotantoa entisessä laajuudessa.

19 §

Tuotantokiintiön vahvistaa 13 ja 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa hakemuksesta maatalouspiirin maataloustoimisto. Valtioneuvosto voi kuitenkin 14 §:n 1 momentissa tarkoitettussa päätöksessään määrätä, että maatilahallituksella on muissa kuin sanotussa päätöksessä nimenomaan mainituissa tapauksissa oikeus päättää tuotantokiintiön vahvistamisesta tai korottamisesta silloin, kun siihen on erityisen painavia syitä ja sitä on kohtuuskäytännön huomioon ottaen pidettävä tarpeellisena. Ennen tuotantokiintiön vahvistamista maatilahallituksen on hankittava asiasta lausunto tämän lain 26 §:ssä tarkoitettua neuvottelukunnalta.

23 §

Maataloustoimisto voi määrätä tuotantokiintiön lakanneeksi tai alentaa sitä myös maidontuottajan kirjallisen ilmoituksen perusteella.

25 §

Maataloustoimiston ja maatilahallituksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty. Maataloustoimiston 14 §:n 1 momentissa ja 20 §:n 1 momentissa tarkoitettujen valtioneuvoston päätösten nojalla antamista päätöksistä tehtyjen valitusten johdosta annettuihin maatilahallituksen päätöksiin ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla.

27 §

Jos maidontuottaja on salannut tuotantokiintiön määräytymiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja tai antanut niistä olennaisessa kohdassa erheellisen tiedon ja tuotantokiintiö on sen johdosta tullut vahvistetuksi liian suureksi, tulee maataloustoimiston oikaista kiintiö.

34 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja sen mukaisia kiintiöitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1986 saakka. Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettuun lakiin (1080/81) sisältyvät lypsykarjataloutta koskevat säännökset. Lypsykarjatalouden harjoittamista tai laajentamista koskevat lupahakemukset, jotka ovat vireillä tämän lain voimaan tullessa, on käsiteltävä kuitenkin loppuun mainitun lain säännösten mukaan.

Edellä 16 §:ssä säädettyjen rajoitusten estämättä saadaan tuotantokiintiötä korottaa 14 §:n nojalla maidon tuotantokiintiön tarkistamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (366/85) 3 §:n perusteella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Tämän lain 3 §:n 1 momentin 2 virkettä, 13 §:n 3 momenttia ja 34 §:n 2 momenttia voidaan soveltaa myös hakemukseen, joka ennen tämän lain voimaantuloa on käsitelty aikaisempien säännösten perusteella. Maatalouspiirin maataloustoimisto voi tällöin ottaa asian uudelleen ratkaistavaksi ilman eri hakemusta.

Tammikuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän 1985 väliselle vuosijaksolle vahvistettuja tuotantokiintiöitä sovelletaan ilman eri päätöstä myös vuonna 1986.

Helsingissä 18 päivänä lokakuuta 1985

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Matti Ahde*

1.

Laki**maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain (569/84) 6 §, 8 §:n 1 momentti ja 27 §:n 1 momentti näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 160 penniä litralta.

8 §

Kiintiömaksuvelvollisen on suoritettava kiintiömaksu kuukausittain sen jälkeen, kun kiintiömaksuvelvollisen vastaanottama maitomäärä edellä 5 §:ssä tarkoitettuna maksukautena ylittää maidontuottajan tuotantokiintiön mukaisen maitoliträmäärän. Kiintiömaksu on suoritettava viimeistään maidon vastaanottamista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja se koskee tammikuun 1 päivän 1985 ja joulukuun 31 päivän 1985 väliseltä ajalta suoritettavia kiintiömaksuja. Asetuksella voidaan säätää tämän lain säännösten estämättä verovelvollisen eduksi poikkeuksia kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden ajankohdasta tämän lain voimaantulon jälkeisen ensimmäisen maksukauden osalta.

Ehdotus

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 200 penniä litralta.

8 §

Kiintiömaksuvelvollisen on suoritettava kiintiömaksu kuukausittain sen jälkeen, kun kiintiömaksuvelvollisen vastaanottama maitomäärä edellä 5 §:ssä tarkoitettuna maksukautena ylittää maidontuottajan tuotantokiintiön mukaisen maitoliträmäärän. *Maatilan maidontuottajan vaihtuessa katsotaan kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden säilyvän entisellään kunnes uudelle maidontuottajalle on vahvistettu tuotantokiintiö, ei kuitenkaan kolmea kuukautta pitempää aikaa.* Kiintiömaksu on suoritettava viimeistään maidon vastaanottamista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja se koskee tammikuun 1 päivän 1985 ja joulukuun 31 päivän 1986 väliseltä ajalta suoritettavia kiintiömaksuja. Asetuksella voidaan säätää tämän lain säännösten estämättä verovelvollisen eduksi poikkeuksia kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden ajankohdasta tämän lain voimaantulon jälkeisen ensimmäisen maksukauden osalta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Tämän lain 6 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran kiintiömaksuvelvollisen mainittuna päivänä alkavalta maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain (569/84) 5 §:ssä tarkoitettua maksukaudelta suoritettavaan kiintiömaksuun.

2.

Laki

maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain (570/84) 3 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti, 16 §, 17 §:n 1 ja 3 momentti, 19 §, 25 §:n 1 momentti ja 34 §:n 1 momentti sekä

lisätään 13 §:ään uusi 3—5 momentti, 23 §:ään uusi 2 momentti, 27 §:ään uusi 2 momentti sekä 34 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

3 §

Tuotantokiintiö koskee maidontuottajan tammiukuun 1 päivän ja sitä seuraavan joulukuun 31 päivän välisenä aikana meijeriin toimittamaa maitoa. Jos maidontuottaja aloittaa maidon toimittamisen meijeriin kesken mainittua vuosijaksoa, pidetään tuotantokiintiönä jaksosta aloittamisajankohtana jäljellä olevien päivien lukumäärää vastaavaa osuutta vuotuisesta kiintiöstä.

Ehdotus

3 §

Tuotantokiintiö koskee maidontuottajan tammiukuun 1 päivän ja sitä seuraavan joulukuun 31 päivän välisenä aikana meijeriin toimittamaa maitoa. Jos maidontuottaja aloittaa maidon toimittamisen meijeriin kesken mainittua vuosijaksoa ja hänelle siirretään tuotantokiintiö 13 §:n 1 momentin nojalla, pidetään aloittamisjakson maidontuotantona maatilan aikaisemman omistajan tai haltijan kyseisen vuosijakson aikana tilalta meijeriin toimittaman maitomäärän ja uuden tuottajan toimittaman maitomäärän yhteismäärää.

13 §

Jos maidontuottaja muussa kuin 1 tai 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa siirtyy harjoittamaan maidontuotantoa omistamallaan tai hallitsemallaan muulla maatilalla kuin jota hänelle vahvistettu tuotantokiintiö koskee, voidaan hänelle vahvistaa hakemuksesta uusi, enintään entisen suuruinen tuotantokiintiö.

Jos puolisoille on ennen avioliiton solmimista vahvistettu erilliset tuotantokiintiöt, voidaan heille vahvistaa hakemuksesta yhteinen, enintään aikaisemmin vahvistettujen kiintiöiden yhteismäärää vastaava tuotantokiintiö. Edellytyksenä on, että heidän omistuksessaan tai hallinnassaan olevat maatilat muodostavat maatilataloudellisen kokonaisuuden, jota voidaan hoitaa samasta talouskeskuksesta käsin.

Vahvistettaessa tuotantokiintiötä 3 ja 4 momentin nojalla on noudatettava, mitä jäljempänä 15—18 §:ssä on säädetty. Vahvistamisen edellytyksenä on lisäksi, että entiset tuotantokiintiöt määrätään samalla lakanneiksi.

Voimassa oleva laki

14 §

Siitä, milloin ja minkälainen tuotantokiintiö voidaan vahvistaa maidontuottajalle, joka tämän lain voimaantumisen jälkeen muissa kuin 12 ja 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ryhtyy toimittamaan maitoa meijeriin ja siitä milloin ja missä tapauksissa maidontuottajalle vahvistettua tuotantokiintiötä voidaan korottaa, päättää 15—18 §:ssä säädetty perusteet huomioon ottaen valtioneuvosto vuosittain huhtikuun loppuun mennessä.

16 §

Tuotantokiintiö voidaan 14 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa vahvistaa vastaamaan suuruudeltaan enintään niin monen lypsylehmän tuotantoa, että maatilalta on mahdollisuus saada vähintään kaksi kolmasosaa tai jos on kysymys yli 20 lypsylehmästä, kolme neljäsosaa niiden tarvitsemasta rehusta. Tuotantokiintiötä ei saa tällöin vahvistaa 30 lypsylehmän lukumäärää suurempaa maitoliträmäärää vastaavaksi.

Tuotantokiintiötä määrättäessä on voimassa mitä 10 §:ssä on säädetty, kuitenkin siten, että tuotantokiintiötä korotettaessa voidaan entisen lypsylehmämäärän osalta käyttää kyseisen karjan keskituotoksen perusteella laskettua litramäärää. Tuotantokiintiötä ei saa tällöin kuitenkaan vahvistaa 156 000 litraa suuremmaksi.

17 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 1 momentissa ja 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa koskemaan vain sellaista maidontuotantoa, jota harjoitetaan pääasiassa luonnollisen henkilön ja hänen perheensä työllä maatilalla, jolla henkilö asuu.

Edellä tässä pykälässä mainitun työn käyttöä koskevan vaatimuksen estämättä voidaan tuotantokiintiö 13 §:ssä tarkoitettulla tavalla siirtää sellaisissa sukupolvenvaihdostapauksissa, joissa maatilalla uusi omistaja jatkaa tilan maidontuotantoa entisessä laajuudessa.

19 §

Tuotantokiintiön vahvistaa 13 ja 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa hakemuksesta maatalouspiirin maataloustoimisto.

Ehdotus

14 §

Siitä, milloin ja minkälainen tuotantokiintiö voidaan vahvistaa maidontuottajalle, joka tämän lain voimaantumisen jälkeen muissa kuin 12 ja 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ryhtyy toimittamaan maitoa meijeriin ja siitä milloin ja missä tapauksissa maidontuottajalle vahvistettua tuotantokiintiötä voidaan korottaa, päättää 15—18 §:ssä säädetty perusteet huomioon ottaen valtioneuvosto vuosittain *tammikuun* loppuun mennessä.

16 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 3 ja 4 momentissa sekä 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa vastaamaan suuruudeltaan enintään niin monen lypsylehmän tuotantoa, että maatilalta on mahdollisuus saada vähintään kaksi kolmasosaa tai, jos on kysymys yli 20 lypsylehmästä, kolme neljäsosaa niiden tarvitsemasta rehusta. Tuotantokiintiötä ei saa tällöin vahvistaa 30 lypsylehmän lukumäärää suurempaa maitoliträmäärää vastaavaksi.

Tuotantokiintiötä määrättäessä on voimassa mitä 10 §:n 1 momentissa on säädetty, kuitenkin siten, että tuotantokiintiötä korotettaessa voidaan entisen lypsylehmämäärän osalta käyttää kyseisen karjan keskituotoksen perusteella laskettua litramäärää. Tuotantokiintiötä ei saa tällöin kuitenkaan vahvistaa 156 000 litraa suuremmaksi.

17 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 1, 3 ja 4 momentissa sekä 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa koskemaan vain sellaista maidontuotantoa, jota harjoitetaan pääasiassa luonnollisen henkilön ja hänen perheensä työllä maatilalla, jolla henkilö asuu.

Edellä tässä pykälässä mainitun työn käyttöä koskevan vaatimuksen estämättä voidaan tuotantokiintiö 13 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettulla tavalla siirtää sellaisissa sukupolvenvaihdostapauksissa, joissa maatilalla uusi omistaja jatkaa tilan maidontuotantoa entisessä laajuudessa.

19 §

Tuotantokiintiön vahvistaa 13 ja 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa hakemuksesta maatalouspiirin maataloustoimisto. *Valtioneuvosto voi kui-*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tenkin 14 §:n 1 momentissa tarkoitettussa päätöksessään määrätä, että maatilahallituksella on muissa kuin sanotussa päätöksessä nimenomaan mainituissa tapauksissa oikeus päättää tuotantokiintiön vahvistamisesta tai korottamisesta silloin, kun siihen on erityisen painavia syitä ja sitä on kohtuusnäkökohdat huomioon ottaen pidettävä tarpeellisena. Ennen tuotantokiintiön vahvistamista maatilahallituksen on hankittava asiasta lausunto tämän lain 26 §:ssä tarkoitettulta neuvottelukunnalta.

23 §

Maataloustoimisto voi määrätä tuotantokiintiön lakanneeksi tai alentaa sitä myös maidontuottajan kirjallisen ilmoituksen perusteella.

25 §

Maataloustoimiston ja maatilahallituksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty.

25 §

Maataloustoimiston ja maatilahallituksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty. Maataloustoimiston 14 §:n 1 momentissa ja 20 §:n 1 momentissa tarkoitettujen valtioneuvoston päätösten nojalla antamista päätöksistä tehtyjen valitusten johdosta annettuihin maatilahallituksen päätöksiin ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla.

27 §

Jos maidontuottaja on salannut tuotantokiintiön määräytymiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja tai antanut niistä olennaisessa kohdassa erheellisen tiedon ja tuotantokiintiö on sen johdosta tullut vahvistetuksi liian suureksi, tulee maataloustoimiston oikaista kiintiö.

34 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja sen mukaisia kiintiöitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1985 saakka. Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettuun lakiin (1080/81) sisältyvät lypsykarjataloutta koskevat säännökset. Lypsykarjatalouden harjoittamista tai laajentamista koskevat lupahakemukset, jotka ovat vireillä tämän lain voimaan tullessa, on käsiteltävä kuitenkin loppuun mainitun lain säännösten mukaan.

34 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja sen mukaisia kiintiöitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1986 saakka. Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettuun lakiin (1080/81) sisältyvät lypsykarjataloutta koskevat säännökset. Lypsykarjatalouden harjoittamista tai laajentamista koskevat lupahakemukset, jotka ovat vireillä tämän lain voimaan tullessa, on käsiteltävä kuitenkin loppuun mainitun lain säännösten mukaan.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Edellä 16 §:ssä säädettyjen rajoitusten estämättä saadaan tuotantokiintiötä korottaa 14 §:n nojalla maidon tuotantokiintiön tarkistamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (366/85) 3 §:n perusteella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 . Tämän lain 3 §:n 1 momentin 2 virkettä, 13 §:n 3 momenttia ja 34 §:n 2 momenttia voidaan soveltaa myös hakemukseen, joka ennen tämän lain voimaantuloa on käsitelty aikaisempien säännösten perusteella. Maatalouspiirin maataloustoimisto voi tällöin ottaa asian uudelleen ratkaistavaksi ilman eri hakemusta.

Tammikuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän 1985 väliselle vuosijaksolle vahvistettuja tuotantokiintiötä sovelletaan ilman eri päätöstä myös vuonna 1986.
